

รวมคำบรรยาย

ภาคสอง สมัยที่ ๗๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เล่มที่ ๑๔

บทบรรณาธิการ

คำถาม การบังคับคดีเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว บุคคลภายนอกจะร้องสอดเข้ามาในชั้นบังคับคดีได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๑๙๐ - ๓๑๙๑/๒๕๖๕

ผู้ร้องไม่ใช่คู่ความในคดี คำร้องของผู้ร้องที่อ้างว่า ผู้ร้องมีสิทธิครอบครองใช้ประโยชน์ที่ดินพิพาทตามสัญญาให้สิทธิในการใช้ที่ดินซึ่งผู้ร้องทำกับผู้คัดค้านที่ ๑ โดยสุจริตและมีคำตอบแทน เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการบังคับคดีโดยไม่ชอบ ขอให้มีคำสั่งเพิกถอนการบังคับคดีและมีคำสั่งให้ผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามสัญญาให้สิทธิในการใช้ที่ดิน มีลักษณะเป็นการร้องสอดเข้ามาในชั้นบังคับคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๗ (๑) เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีโดยส่งมอบที่ดินพิพาทให้แก่กองมรดกของเจ้าของที่ดินพิพาทตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นตั้งแต่ก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ การบังคับคดีของโจทก์ในส่วนของที่ดินพิพาทเป็นอันเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ความจำเป็นที่ผู้ร้องจะร้องสอดเข้ามาในชั้นบังคับคดีนี้เพื่อยังให้ได้รับการรับรอง คุ่มครอง หรือบังคับตามสิทธิของผู้ร้องที่มีอยู่ยอมหมดไป ไม่ชอบที่จะร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความอีกได้ หากแต่ผู้ร้องจะต้องว่ากล่าวเป็นคดีใหม่ต่างหากจากคดีนี้

คำถาม ความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักร อัยการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวน ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๘๒/๒๕๖๔

โจทก์บรรยายฟ้องและนำสืบว่า จำเลยทั้งเจ็ดกับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน และฐานร่วมกันพยายามฉ้อโกงประชาชนด้วยการโทรศัพท์จากต่างประเทศหลอกลวงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ และที่ ๗ หลงเชื่อโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย การกระทำทั้งหมดตั้งแต่โทรศัพท์จากต่างประเทศหลอกลวงผู้เสียหายทั้งเจ็ดจนกระทั่งผู้เสียหายที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ และที่ ๗ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้ายเป็นความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง เมื่อพันตำรวจเอก ส. เสนอความเห็นต่ออัยการสูงสุดและอัยการสูงสุดได้แต่งตั้งให้พันตำรวจเอก ส. กับพวกเป็นพนักงาน

สอบสวนคดีนี้ ถือว่าพันตำรวจเอก ส. กับพวกมีอำนาจทำการสอบสวนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง การสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง

แต่ถ้าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร แม้การเตรียม พยายามหรือการ กระทำส่วนหนึ่งได้เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร กรณีไม่ต้องด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ที่ให้อัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๘๘/๒๕๖๕

ปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายว่า การสอบสวนคดีนี้ชอบ ด้วยกฎหมายหรือไม่ จำเลยฎีกาโต้แย้งอ้างว่าร้อยตำรวจเอก ก. เป็นพนักงานสอบสวน คดีนี้โดยมิชอบเพราะไม่เคยได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด โดยข้อความผิดจำเลย ตามฟ้องเป็นไปตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ที่ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือมอบหมาย

เห็นว่า คำฟ้องโจทก์ข้อ ๑.๑ ถึงข้อ ๑.๕ บรรยายถึงรายละเอียดการกระทำความผิด ของจำเลย ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลา สถานที่ ทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้อง โดยระบุสถานที่เกิดเหตุในประเทศไทยคือตำบลไผ่ไม่ปรากฏชัด อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา และตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย และแขวงไตเซตไตไม่ ปรากฏชัด กรุงเทพมหานคร มิได้ระบุว่ามิสถานที่เกิดเหตุนอกราชอาณาจักรแต่อย่างใด แม้ตามฟ้องข้อ ๑.๑ อาจมีการระบุถึงการกระทำที่มีการหลอกลวงผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็น คนต่างด้าวสัญชาติลาว และผลการหลอกลวงผู้เสียหายที่ ๒ ได้นำพาผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวสัญชาติลาวเข้ามาในราชอาณาจักรไทยให้จำเลยรับผู้เสียหายที่ ๑ ไว้ที่ตำบล มีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคายก็ตาม ก็ไม่ปรากฏรายละเอียดในฟ้องถึง การกระทำของจำเลยนอกราชอาณาจักร อย่างไรก็ตาม แม้หากมีการหลอกลวงของ จำเลยต่อผู้เสียหายที่ ๒ นอกราชอาณาจักรก็เป็นเพียงการเตรียม พยายาม หรือ การกระทำส่วนหนึ่งได้เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักรเท่านั้น ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕ ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักรทั้งสิ้น กรณีจึงไม่ต้องด้วย บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใด เพราะมาตรา ๒๐ บัญญัติว่า "ถ้าความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลง นอกราชอาณาจักรไทย ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ..." เป็นบทบัญญัติที่บังคับใช้กรณีเฉพาะความผิดที่ได้กระทำนอกราชอาณาจักรไทย เท่านั้น คดีนี้มีการสอบสวนชอบด้วยกฎหมายแล้วโจทก์มีอำนาจฟ้อง

คำถาม คดีอาญา จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษ จำเลยจะฎีกาขอถอนคำให้การเดิมและให้การรับสารภาพได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๓๑/๒๕๖๕

ฎีกาของจำเลยทั้งสองที่ว่า จำเลยทั้งสองสำนึกในการกระทำความผิดแล้ว ขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ เป็นการขอแก้ไขคำให้การ ซึ่งจำเลยทั้งสองไม่อาจกระทำได้เพราะการแก้ไขคำให้การจะต้องกระทำก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๔ และพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓ แต่ฎีกาของจำเลยทั้งสองถือเป็นเพียงการสละข้อต่อสู้เดิมและยอมรับข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้อง

คำถาม การยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาไม่อนุญาตให้ฎีกา ศาลชั้นต้นต้องส่งคำร้องนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๖๔/๒๕๖๕ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้แจ้งคำสั่งไม่รับฎีกาใจทักให้ใจทักทราบโดยไม่ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ปิดหมาย การที่เจ้าพนักงานศาลนำหมายแจ้งคำสั่งไม่รับฎีกาไปส่งให้ใจทักพบสถานที่ตามหมาย ไม่มีผู้รับแทนจึงปิดหมายไว้ตามคำสั่งศาล เป็นการส่งหมายโดยฝ่าฝืนคำสั่งศาล การปิดหมายจึงไม่ชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๗๙ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕

ใจทักยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ฎีกาหาใช่ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับฎีกาของใจทักที่จะต้องส่งไปให้ศาลฎีกาพิจารณาสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ไม่ ดังนี้ เป็นเรื่องกระบวนการพิจารณาตามอำนาจของศาลตามลำดับชั้น

ดุลพินิจพิจารณาว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๑ เป็นดุลพินิจเด็ดขาดของผู้พิพากษามีคำสั่งอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาไม่มีอำนาจพิเคราะห์อีกว่าปัญหาที่ไม่อนุญาตนั้นเป็นปัญหาสำคัญหรือไม่

คำถาม ศาลชั้นต้นจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ที่ได้บันทึกไว้ในชั้นสอบสวนให้คู่ความฟัง จะถือเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความในชั้นพิจารณาของผู้เสียหายด้วยหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๙๐๓/๒๕๖๕

ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นบันทึกว่า ศาลชั้นต้นให้โจทก์นำส่งบันทึกภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายที่บันทึกไว้ในชั้นสอบสวน แล้วจัดให้การถ่ายทอดภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายดังกล่าวให้คู่ความฟังแล้วจึงเริ่มสืบพยานโจทก์ปากผู้เสียหาย ดังนั้น แม้ผู้เสียหายไม่ได้เบิกความถึงการกระทำของจำเลยเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน แต่เมื่อศาลชั้นต้นจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหาย ซึ่งพนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสี่ ให้คู่ความฟังแล้ว จึงต้องถือสื่อภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความของผู้เสียหายในชั้นพิจารณาของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๒ ตี ๓ วรรคสาม เมื่อสื่อภาพและเสียงคำให้การของผู้เสียหายดังกล่าวมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวันแล้ว ต้องถือว่าผู้เสียหายเบิกความถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวในชั้นพิจารณาแล้ว

คำถาม คำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดจะรับฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ร่วมกระทำความผิดอื่นได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๐๕/๒๕๖๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคท้าย ห้ามมิให้รับฟังคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดเป็นพยานหลักฐานยืนยันผู้ถูกจับเท่านั้น **ไม่ห้ามที่ศาลรับฟัง คำให้การของ ภ. ผู้กระทำผิดกับจำเลยในชั้นสอบสวนประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ในการวินิจฉัยความผิดของจำเลย**

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์

บรรณาธิการ